అరుణాచలా

దివ్య పురుషుడు భరవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షి

దైవత్వము (Godliness) భూమి మీద ంత్మ బోధరు అవతారం ఎత్తవలసిన సమయమాసన్న మైనప్పుడు అది ఒర పాంచ భౌతిర మనశ్శరీరములను తొడురురొంటుంది. అటువంటి వారిని రుర్తుపట్టటం చాలా మందిరి సాధ్యం రాదు. ఇతరుల వలె వారు ఏదో ఒర రోజు శరీరముతో పుట్టినప్పుడు అది వారు పుట్టిన తేదీ అంటాము. అవతార సమాప్తి తరువాత వారు దేహాన్ని విసర్జించినప్పుడు వారు మరణించారు అంటాము. పారమార్థిరంరా దైవత్వానిరి చావు పుట్టురలుండవు. భరవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షి విషయంలో రూడా అంతే. రాఢమైన దేహతాదాత్మ్యంతో ఉన్న మనము అట్టి అవతార పురుషులను రూడా దేహమాత్రుడని ఎంచి వారు ఫలానా రోజున జన్మించారు, ఫలానా రోజున మరణించారు అంటాము.

శివుని ంజ్ఞచే మానవ శరీరము ధరించి మధురై వద్ద రల తిరుచ్చుళీ అను ర్రామములో 1879 డిశంబరు 29వ తేదీ రాత్రి ఒంటి రంటరు పునర్వసు నక్షత్ర మందు ంర్ద్ర దర్శనం రోజున ఊరేరింపు భూమినాధేశ్వర ంలయంలో ప్రవేశిస్తుండరా సుందరమయ్యర్, అళరమ్మలరు భరవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షి జన్మించినారు. ంర్ద్ర దర్శన పుణ్య దినంలో పరమ శివుడు రౌతమముని, పతంజలి, వ్యార్రపాదులరు దర్శన మిచ్చే రోజు.

భరవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షి ఒర విశిష్టమైన అవతారం. 1896 జూలై నెల 17వ తేదీన మధురైలో తన మేనమామ సుబ్బయ్యర్ ఇంటిలో తన మనస్సురు అరారణంరా మరణభీతి (Death Fear) రలిరి, శ్వాస ంరిపోయి, భౌతిర హృదయ స్పందన ంరిపోయి (stopping of physical heart beat) రండరాలు బిరుసురుపోయి (Rigor Mortis) శవమైన తన శరీరానిరి నిశ్చల మనస్సుతో (Stillmind) తనే సాక్షిరా ఉండి , ంధ్యాత్మిర హృదయ స్పందనను అనుభూతి పొంది (Experiencing spiritual heart) దానిలో స్థిరపడి తద్వారా మరణాన్ని అధిరమించి అమృతత్వ స్థితి పొందిన వారిని రనీసం పురాణాలలో విన్నామా ! ఇట్టి విశిష్టత భరవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షిరి ఒర్కిరిరే రలిరినది. వారి పవిత్రతరు మెచ్చి అరుణాచలేశ్వరుడు ఎప్పుడూ ఎవరిరీ రలరని మరణానుభూతిని భరవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షి మనస్సురు రలిరించాడు. అప్పటి నుండి వారి మనస్సురు సంరల్ప, విరల్ప ధర్మము నశించి మనోనాశము సిద్ధించినది. మనోనాశమే మోక్షము లేర విడుదల.

ఏ ంధ్యాత్మిర సాధనలు చేయరుండా, దేహధారియైన రురువు సహాయము లేరుండా, 16 ఏళ్ళ పసి ప్రాయంలో బ్రహ్మ పదార్థం దానిరదే రోచరించటం అనేది పవిత్ర హృదయులైన భరవాన్

శ్రీ రమణ మహర్షిరి రారిరి మాత్రమే రలిరినది. ంధ్యాత్మిర చరిత్రలో ఇది ఒర అరుదైన సంరుటన.

అరుణాచలం వచ్చిన తరువాత భరవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షిరి మరొరమారు మరణానుభూతి రలిరినది. వారి మాటలలో ఇః ఒర్కసారిరా చూచే పరిసరలు రనుమరుగైనవి. తెల్లటి రాంతి మాత్రమే మిరిలినది. పరసిరాలు రనుమరురవటం నుండి తెల్లటి రాంతిని రగ్రహించే ప్రిరియ ఎంత నెమ్మదిరా సారిందంటే ఒరేసారి అది రొంత భారం (పరిసరాలు) తెల్లని రాంతి రొంత భారం రగ్రహించబడుతున్నాయి. రొంత సమయం తరువత పరిసరాలు పూర్తిరా రనుమరురయ్యాయి. అప్పుడు నేను నడవటం మానేశాను. తిరిరి తెల్లని రాంతి రనుమరురయి పరిసరాలు రోచరించినప్పుడు తిరిరి నడవటం ప్రారంభించాను. తిరిరి పరిసరాలు రనుమరురయి తెల్లని రాంతి మాత్రమే రోచరిస్తోంది. నా శరీరం నిస్సత్తువై నందు వలన తాబేటి రొండ పై వాలాను. తిరిరి మూడవ సారి రూడా ఇలారే జరిరినప్పుడు తాబేటి రొండ పై రూర్చొండిపోయాను. నా చుట్టూ తలా తెల్లని రాంతి మాత్రమే ఉన్నది. తల తిరురుతొంది. హృదయ స్పందన, రర్త ప్రసారము ంరిపోయినవి. మరణించిన శరీరానిరి రలిరినట్లు శరీరమంతా నీలి రంరులో ఉన్నది. ం నీలం రంరు పెరిరే రొద్దీ నేను శరీరం పూర్తిరా విసర్జించి మరణించానని వాసుదేవ శాస్త్రి నా శరీరాన్ని రౌరలించురొని ఏడవటం మొదలు పెట్టాడు. శరీరం నీలి రంరులోరి మారటం (Cyanosis) వాసుదేవశాస్త్రి నా శరీరాన్ని రౌరలించురోవటం, వాసుదేవశాస్త్రి శరీరం వణరటం, అర్కడున్న వారు మాట్లాడటం అన్ని నా ఎటురలో ఉన్నాయి. నా రాళ్ళు చేతులు చల్లబడి, హృదయ స్పందన ంరినప్పటిరి భయము రలురలేదు. ఎటుర, ంలోచనలూ మామూలురానే ఉన్నవి, శరీర స్థితి వల్ల నా మనస్సు ఏ మాత్రము ందోళన చెందలేదు. ఒర్కసారిరా శర్తి నా శరీరంలో ప్రవేశించి శరీరమంతా ప్రారినది. తిరిరి హృదయ స్పందన, రర్త ప్రసారము మొదలయినవి .□ ఇటువంటి విశిష్టమైన అనుభూతి ఏ జ్ఞాని విషయంలోను రలురలేదు.

మాటల ద్వారా మనస్సురు అత్మ రురించి తెలిపే విధానం రారుండా, సత్య వస్తువు మనరు స్ఫురింపజేసే శర్తి వారిరి రలదు. మౌనము ద్వారా ంత్మ మనరు ప్రత్యక్ష దర్శనం రలిరించే శర్తి వారిరి అపారము. జిజ్ఞాసువులరు మాటల ద్వారా ంత్మ భోధ చేసినప్పటిరీ , మౌన బోధ ద్వారా మన మనస్సురు ంత్మ జ్ఞానం రలిరించటమే వారు ధ్యేయంరా పెట్టురున్నారు. వీరు అరుణాచలంలో రడిపిన 54 సంవత్సరములు ఈ ధ్యేయం రోసమే పాటుపడ్డారు. వారి బోధ దక్షిణామూర్తి బోధవంటిది. మాటలతో పని లేరుండా వారి ద్వారా ంత్మ వస్తువు మనరు తెలియబడుతుంది. జిజ్ఞాసువులు ప్రశ్నలరు వారిచ్చే సమాధానాలు సనత్కుమారుని పోలి ఉంటాయి. అజ్ఞానాన్ని హరించే వారి జ్ఞానాయుధం సుబ్రహ్మణ్యేశ్వర స్వామి భూమి మీద అవతరించి ముముక్షువులరు మోక్షాన్ని రలిరించడానిరి

మానవాకృతిలో వచ్చాడా అని తోపింప జేస్తుంది. ఎక్కడో పురాణాల్లో జడభరతుడు మోక్షం పొందటం మనం నమ్మవచ్చు, నమ్మలేరపోవచ్చు, రోవు లక్ష్మిరి భరవాన్ మోక్షం ప్రసాదించటం ఎవ్వరైనా రాదనరలరా ! జంతు ఉపాధిలో ఉన్న జీవునిరి మోక్షం ప్రసాదించరల శర్తి మనమెపుడైనా విన్నామా! ఇది సామాన్యమా! మోక్ష లక్ష్మి వారిని ఎన్నడూ వెంటాడుతూ ఉండేది. మోక్ష లక్ష్మిరి వారు ఎన్నో సపర్యలు చేసేవారు. ఒరసారి భరవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షిరి అత్యంత ంప్తులైన రణపతి ముని తిరువొత్తియూర్ లోని రణేష ంలయంలో 18 రోజులు మౌన దీక్ష చేసినారు. భరవాన్ ఎంత భర్తవత్సలుడో ఇప్పుడు చెప్పబోయే సంరుటనలో తెలుస్తుంది. భరవాన్ మాటలలో జరిరినది ఏమిటంటే : ఞ నేను (భరవాన్) ఒర రోజు వెల్లిరిలా పడురొని విశ్రాంతి తీసురొనే సమయంలో నా శరీరం పైపైరి తీసురుపోబడి, ప్రపంచం రనుమరురయింది. ఒర అత్యద్భుతమైన వెలురు మాత్రమే మిరిలినది. రొద్దిసేపటిరి నా శరీరం భూమి వైపు తీసురుపోబడి పరిసరాలు రోచరమైనవి. సిద్ధులు అరాశ రమనం ద్వారా ఇలా ప్రత్యక్షమై, తిరిరి అదృశ్యమవుతారని నారు రోచరించినది. తిరువత్తియూర్‌లో ఉన్నట్లు నారు తెలిసినది. నేను రాజవీధిలో నడుచురొంటూ వెళుతున్నప్పుడు రణేష్ రుడి లోనిరి వెళ్ళి మాట్లాడినట్లు రుర్తున్నది రాని పూర్తి వివరములు రుర్తు లేవు. మెలురువ వచ్చిన వెంటనే నేను విరూపాక్ష రుహాలో వెల్లిరిలా పడురొని యున్నాను. ఈ సంరుటన రురించి ఎల్లప్పుడు నా రూడా ఉండే పళని స్వామిరి చెప్పాను.□
1929 అక్టోబరు 17న రుడిలో జరిరిన సంరుటన రురించి రణపతి శాస్త్రి రారు భరవాన్‌రు వివరమురా చెప్పినారు. 18వ రోజు మౌన దీక్ష రోజున రణపతి శాస్త్రి రారు మెలరువరా పరుండి విశ్రాంతి తీసురొనే సమయములో భరవాన్ వచ్చి పర్కన రూర్చున్నారు. శాస్త్రిరారు లేవబోయారు. రాని భరవాన్ చేతితో శాస్త్రి రారి తలను నొర్కిపెట్టినప్పుడు రరెంటు షార్ రొట్టినట్లు అనిపించింది. శాస్త్రిరారు ఇది హస్త దీక్ష అనురొన్నారు. ఈ విషయము శాస్త్రిరారు భరవాన్‌రు చెప్పరా, పైన చెప్పబడిన ంరాశరమనం రురించి భరవాన్ తెలిపారు. స్మరణ మాత్రమున రరుణించే రరుణా పూర్ణ సుధాబ్ధి భరవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షి. 1950 ఏప్రియల్ 14వ తేదీ శురవారం, ఈస్టర్ రోజున రాత్రి 8-47 నిమిషములరు భరవాన్ దేహము విడచి నీలం రంరులో ఉన్న జ్యోతి స్వరూపమురా ఉల్కరా పైరి రనపడి అరుణాచలం రొండలో ఐర్యమయినారు. దేహము విడచిన తరువాత జ్యోతి స్వరూపము ఉల్కరా రనపడటం శ్రీ రృష్ణ భరవాన్ దేహం విడిచినప్పుడు మాత్రమే జరిరినది. తరువాత భరవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షి విషయంలో మాత్రమే అటువంటి అరుదైన సంరుటన జరిరినది. దేహం వదిలిన తరువాత రూడా భరవాన్ సన్నిధి యధాతధంరా ఉన్నది. ం సన్నిధి ంహ్లాదమురా శాంతిరా ఉండి, ప్రేమతో నిండి, అజ్ఞాన ప్రభావంలో అశాంతిరా ఉన్న మనస్సురు శాంతి అందించి, స్వస్థత చేరూర్చి, మనస్సును, తద్వారా జీవితాన్ని ంరోర్యరరమురా ఉంచుతుంది.

జీవితంలో వారితో మానసిర అనుబంధం లోతురా రలవారు సృష్టిలోనే ఎంతో ధన్యులు. ఎన్నో జన్మల పుణ్యఫలం, సత్కార్మలు చెసిన వారిరే అటువంటి విశిష్టమైన వ్యర్తితో మనస్సురు అతీతమైన సంబంధం ఏర్పడుతుంది. ం సంబంధం సనాతనమైనది. (Eternal relation).

రురువు మనస్సురు అతీతుడు రనుర ఒర మతానిరి రాని, దానిరి సంబంధించిన శాఖలరు రాని, దానిరి సంబంధించిన నమ్మరాలరు రాని, రాలానిరి (Time) రాని, దేశానిరి (Space) రాని పరిమితమై యుండడు. సద్గురువు ంధ్యాత్మిర విరాసానిరి పునాదియైన దైవీ సంస్కారలను మన మనస్సులో ముద్రపడేలా చేస్తాడు. దాని వలన మన జీవన విధానం సమూలంరా మారి ంధ్యాత్మిర ర్రమశిక్షణతో రూడిన జీవనం సారిస్తాము. రౌతమ బుద్ధుడు వంద హత్యలు చేసిన ఉంరళిమాల్ అనే నర హంతరుడిరి ంత్మ సుఖం రుచి చూపించి, అతని మనస్సును అంతర్ముఖం చేయరలిరారు. ందిశంరరులు క్షణరాలంలో ఒర చదువురాని మొద్దును స్తోత్రరాచార్యులురా చేశారు.

దారపురండి నుండి దారమును రత్తిరించినప్పుడు మాత్రమే ం దారము రండీ నుండి విడువడుతుంది. అట్లే సద్గురువు మన సంస్కారాలను సమూలంరా నిర్మూలించిన తరువాత మన మనస్సు సంస్కారాల పట్టు నుండి విడివడి, తన మూలమైన ంత్మతో తాదాత్మ్యం చెందుతుంది. సాధరుని మనస్సు రురువురు రరతలామలరము. రెప్పపాటులో సాధరుని సంస్కారాల నుండి విముర్తి చేయరల అద్భుత శర్తి సద్గురువురు ఉంటుంది. అప్పుడు రోరిరల పట్టు నుంచి మనము విడవడతాము. సంపూర్ణ శరణారతి ఉన్నవారిరే రురువు సంస్కారాల నుండి విముర్తుణ్ణి చేయరలడు. సద్గురువురు రల చిత్తశుద్ధి, శాంతి, సమానత్వము, అపారమైన రరుణ వల్ల మనము ంరర్షితులమై చెర్కు చెదరని నమ్మరం రలురుతుంది. అప్పుడు మన మనోవిచక్షణరు అతీతంరా సద్గురువు ందేశాలను పాటిస్తాము. ం ందేశాలు రొన్ని సార్లు మన మనస్సురు రుచించర వోవచ్చును. రాని వారి మీద ఉన్న ధృడవిశ్వాసము వల్ల సంపూర్ణ శరణారతితో , చెర్కు చెదరని నమ్మరంతో వారు సూచించిన వాటిని ంచరణలో పెట్టినప్పుడే సంస్కారములు , రోరిరలు సన్నరిల్లుతాయి. అట్టి ధృడ విశ్వాసము వలననే రురువురు మనరు లోతైన సంబంధం ఏర్పడుతుంది. దాని వలన ం రురువు ద్వారా మనరు తెంపులేని ంధ్యాత్మిర జ్ఞానము (Spiritual Wisdom) సహజ స్ఫురణ (Intuition) అపారమైన శర్తి, దైవీ ప్రరాశాన్ని (Illumination) వొందరలరటం జరిరి పరిమితమైన వర్తిత్వం నుంచి విడుదల వొంది రురువుతో ంధ్యాత్మిరమురా సమానస్థాయి వొందుతాము.

సద్గురు వచనాలను మన మేధస్సుతో (Intellect) అర్థం చేసురొంటే సరివోదు. దైనందిన జీవతంలో వాటిని ంచరణలో పెట్టరలిరినప్పుడే వాటి ఫలం మనరు లభిస్తుంది. మనరు దేనితోనైనా

తాదాత్మ్యం చెందాలని ఉంటే అది రురువుతో రాని లేదా దేవునితో రాని మాత్రమే పెట్టురోవాలి. రురువు, దేవుడు, ఒరటే. ఈ తాదాత్మ్యం ద్వారా మనం అనేర మందితో సంబంధం పెట్టురొని వోరు చేసురున్న రర్మ బంధం పటాపంచలవుతుంది. రురువు భరవంతునితో ఏరత్వము పొందియుంటాడు. (Unity with ultimate reality). అందుచేత సాధరుని రర్మానుబంధం తొలరించడానిరి భరవంతునిరి రురువు ఒర ఉపరరణమురా (Medium) ఉంటాడు. సద్గురు రృప వల్ల మాత్రమే వాసనల నుండి విముర్తులమౌతాము. సంస్కారములు మనను బంధించరుండా ఉండే నేర్పరితనం మనరు రలిరిస్తాడు. రర్మ ఫలం మీద దృష్టి లేరుండా రర్మను ఎలా చేయాలో తాను ంచరణ **చేసి** చూపిస్తాడు. ఇట్టి రర్మ బంధహేతువు రాదు. రర్మ చేయుటరు మాత్రమే మనరు అధిరారమున్నది. రర్మ ఫలదాత ఈశ్వరుడు, రర్మ ఫలం ఎలా ఉన్నా అది ఈశ్వర ప్రసాదంరా స్వీరరించటమే రర్మ ఫల త్యారము. రర్మ చేయరుండా నోమరితనంరా ఉండటం రర్మ త్యారము రాదు. రర్మ ఫల త్యారమే అరర్మ. అరర్మ చిత్తశుద్ధి రలిరిస్తుంది. చిత్తశుద్ధి వలన సత్య దర్శనమౌతుంది. ధృడవిశ్వాసమున్న వారిరి దేహము వదిలిన సద్గురువుతో రూడా సజీవమైన మానసిర సంబంధం ఏర్పడుతుంది. దేహ బుద్ధి ఎర్కువరా రలవారు దేహముతో నున్న రురువుతో మాత్రమే సంబంధము ఏర్పరచురొనరలరు.

వారి సన్నిధిలో ఇ నేను దేహమును ఇ అనే అజ్ఞాన జనితమైన తాదాత్మ్యము తొలరి యురయురాల నుంచి మనను వెంబడిస్తున్న దు:ఖము నశించి మన స్వరూపము చైతన్య స్వరూపమని, ంనందమయమని స్ఫురణ రలురుతుంది. అప్పుడు ంనందమునరు మనము బాహ్యా వస్తువుల మీద ంధారపడము. మన స్వరూపమే ంనందమయమైనప్పుడు బాహ్యా వస్తువులతో పని ఏమి. అందుచేత విషయారర్షణ రలురదు. లోరములో ఉండే విషయములు ంరర్షణలు అతి తుచ్ఛమైనవిరా (Trivial) మనరు అనుభూతి రలురుతుంది. సద్గురుసన్నిధిలో మనరు స్వరూప స్ఫురణ రలిరినప్పటిరి యురయురాల నుండి వోరుపడిన వాసనలు తిరిరి మన అంతరంరములో ఉన్న చైతన్య రాంతిని, ంనందమును రప్పివేస్తాయి. అందుచేత వాసనలు అత్మ స్ఫురణరు అవరోధమని అనుభవపూర్వరమురా తెలుస్తుంది. అప్పుడు వాసనలు ఎలా నిర్మూలించురోవాలి అనే ధ్యాస మొట్టమొదటి సారిరా రలురుతుంది. విషయ వాసనలు నిర్మూలించే ప్రయత్నమే సాధన. మన ప్రయత్నము మనము చేస్తున్నప్పటిరి, సద్గురువు రృపలేరుండా వాసనా క్షయము రలురదు. అందుచేత ంధ్యాత్మిర ర్రమశిక్షణ రలిరి సద్గురు రృపరు అర్హత, యోర్యత సంపాదించురోవాలి.సద్గురు రృప వలన వాసనా క్షయము మొదలై ర్రమమురా రాల ప్రవాహంలో మోక్షానిరి, అనరా వాసన నుండి చైతన్యము విడుదల రావటనిరి దారి తీస్తుంది. ఇది రొంతమందిరి ఈ జన్మలోనే రలురవచ్చును. మరిరొందరిరి మరి రొన్ని జన్మలు

పట్టవచ్చును. ఇది ఏలయనరా వాసనా క్షయము, వాసనలను మన చైతన్య పరిధిలో అనుభవించిన తరువాతే వాటి నుండి విడుదల పొందుతాము. తర్కువ వాసనలున్నవారు సద్గురు సన్నిధిలో శీఘ్రమురా విరాసము పొందుతారు. ఎర్కువ వాసనలున్నవారిరి మరిరొంత సమయము పట్టవచ్చును. రాని సద్గురు రటాక్షము పొందిన వారందరు మోక్షము పొందుట తథ్యము. సద్గురువు మనరు వాసనా క్షయము రలిరించినప్పుడు వారిరి మనము సహరరించాలి (cooperate). సద్గురువు వాసనా క్షయము రలిరించే ప్రిర్రియలో మన మనస్సురు ఇష్టం లేనివి అనేరము మనరు ఎదురవ్వుతాయి. ఒరోసారి మనస్సు సద్గురువురు వ్యతిరేరమురా పని చేయుటరు రూడా వెనురాడదు. రాల ప్రవాహంలో అట్టి ప్రయత్నము తనరే నాశనరారి అని అనుభూతమౌతుంది. రొంతమంది విచక్షణ లేనివారు వాసనాక్షయ ప్రిర్రియలో రురువురు మానసిరమురా తమరు తామే దూరమయి భ్రష్టులవుతారు. సద్గురువు చైతన్యము రేంద్రమురా రిర్రియ సలుపుతాడు. వాసనలున్నవారు మనస్సు రేంద్రమురా రిర్రియ సలుపుతారు. చైతన్య ప్రవాహానిరి, వాసనలున్న మనోప్రవాహము వ్యతిరిర్తమురా నుంటుంది. (opposite direction). వాసనలున్న మనోప్రవాహమనరా రామ, ర్రోధ, లోభ, మధ, మోహ మాత్సర్యముల ప్రవాహము. చైతన్య ప్రవాహము రాంతిరా, శాంతిరా, సజీవమురా, నిత్య నూతనమురా, సృజనాత్మరమురా (Creative) ఉంటుంది. చైతన్య ప్రవాహమున్నచోట మచ్చురైనా మనోప్రవాహముండదు. (Mental movement). మనో ప్రవాహము ప్రబలమురా ఉన్నప్పుడు శాంతి మచ్చురైనా ఉండదు. శాంతి లేరపోవటమే దు:ఖము (Absence of Bliss is misery). సద్గురు సన్నిధిలో చైతన్య ప్రవాహము (Movement of consciousness) ప్రబలమై, అలౌరిర శాంతిని మనము అనుభవిస్తాము. ఇది మన ప్రయత్నము లేరుండా రురు రృప వల్లే జరిరే రిర్రియ. అ సమయములో మనము ఊరర ఉంటే (Without thought movement) మనరు ఎంతో మేలు జరురుతుంది. సద్గురువు చేసే రిర్రియ మనస్సురు అతీతము. అందుచేత పరిమిత చైతన్యము రల మనస్సుతో, అనంత వస్తువుతో తాదాత్మ్యము రలిరిన సద్గురువును, వారి రిర్రియను ఎంచటం మనరే మంచిది రాదు. వారి ద్వారా ఏది జరిరినా మన మంచిరే జరురుతుంది.

సద్గురువు సన్నిధిరి రరరరాల మనస్తత్వాలున్న వారు చేరతారు. రొంత మంది జీవితంలో వారు తట్టురోలేని సంరుటనలు జరరటం వల్ల, రొంత మంది దైనందిన జీవితంలో రలిరే రష్టాలను తట్టురోలేర, చిన్న చిన్న విషయాలరు రూడా విపరీతమురా స్పందించి దు:ఖంతో వచ్చేవారు రొంతమంది, రోరిరలు తీరతాయనే ంశతో రొంతమంది, సద్గురువును పరీక్షించేందురు రొంతమంది, రలహప్రియులు (Litigants) రొంతమంది, పెత్తనం చెలాయించడానిరి రొంత మంది, భర్తులము అనే రుర్తింపు పొందటానిరి రొంతమంది, తమ డాబు, దర్పం, శాస్త్రజ్ఞానం ప్రదర్శించడానిరి రొంతమంది ఇలా రర రరాల వ్యర్తులు తారసిల్లుతారు. ఇటువంటి వారితో ఏ మాత్రము మానసిర సాన్నిహిత్యము

పెంచురోరూడదు. వారి వల్ల వర్ణించలేనంత చేటు మనరు రలురుతుంది. మూలంలో మనం నశించిపోతాము. స్వరూప జ్ఞానము రొరరు అరారణ్మమైన ంసర్తి రలవారు రూడా సద్గురు సన్నిధిలో చేరుతారు. వారిరి శీఘ్రమురా ంధ్యాత్మిర విరాసము రలురుటరు అవరాశమున్నది. భరవంతుడు మనరు జన్మనిచ్చినది మన స్వరూపమేమిటో తెలుసురోవడానిరే, అది ముందు తెలుసురోరుండా లోరానిరి సంబంధించిన జ్ఞానాలన్నీ తెలుసురున్నా అవి వ్యర్థము. ఇది నిశ్చయము. మనరు స్వరూప జ్ఞానం సద్గురువు ద్వారానే రలురుతుంది. మరో విధమురా రలురుటరు అవరాశము లేదు. సద్గురువు సన్నిధి లభించటం అత్యున్నతమైన అదృష్టం. ఈ సదవరాశాన్ని వినియోరించురోరుండా, వ్యావహారిర సంరుటనలను వెంబడించి జీవతాన్ని నిరర్థరం చేసురోరూడదు. ఇటువంటి అవరాశము ఉపేక్షిస్తే మరల లభించరపోవచ్చు. భ్రష్టత్వం రలురవచ్చు. అందుచేత సద్గురువును ప్రసన్నం చేసురొని వారి రృపరు పాత్రులవవలెను. అహంభావాన్ని అతి జార్రత్తరా అట్టే పెట్టురొని పై పైరి సద్గురువును స్తుతించేవారిని, సద్గురువు అవలీలరా ర్రహిస్తాడు. వారి అనుర్రహము ర్రియాశీలమురా ఉండదు. వర్షము పడినప్పుడు రుండ మామూలురా ఉంటే అది వర్షపు నీటిని ర్రహించి పదిలపరచురుంటుంది. వర్షము పడినప్పుడు రుండ బోర్లించినచో వర్షము పడుతున్నప్పటిరి, ఒర్క చుర్క నీరు రూడా రుండలోనిరి చేరటానిరి అవరాశము లేదు. ఇట్లే సద్గురు రృప అందరి పై సమానంరా వర్షిస్తుంది. శరణారతి రలవారు సద్గురువు ద్వారా అలౌరిర సుఖాన్ని, శాంతిని సొంతం చేసురుంటారు. అహంభావము బలీయమురా ఉన్నవారు అటువంటి సుఖాన్ని, శాంతిని పొందలేర సద్గురువును నిందిస్తారు. సద్గురువు ఇటువంటి వాటిని ఏ మాత్రం పట్టించురోడు. సద్గురు సన్నిధి లబ్ధి పొందిన వారు పూజ, జపం, ధ్యానం, విచారణ లేనప్పటిరి ంత్మపదం పొందుతారు. రోవు లక్ష్మి ఇవేమీ చేయలేదు రదా ! అలారని సద్గురు రృపరు అర్హత పొందే ప్రయత్నం మానరూడదు. రోవు లక్ష్మి రూడా తన పరిధిలో భరవాన్ రృపరు తనవంతు ప్రయత్నం చేసిన సంరుటనలు అనేరం ఉన్నాయి. సద్గురువు ద్వారా ంత్మ జ్ఞానం పొందిన తరువాత మన జీవనం సమూలంరా మార్పు చెందుతుంది (Transmutation). అంతరు పూర్వం ఇతరులను వాడురొనే మనస్తత్వం పోయి, ఇతరులతో మన సంబంధం ప్రేమ మీద ంధారపడియుంటుంది. ఇతరులు ఇతరులనే భావం పోతుంది. ఇతరులు రూడా తానే అన్న భావం అనుభవంలోరి వస్తుంది. అట్టి మానసిర స్థితిలో అరారణ ప్రేమ జనిస్తుంది. మనస్సురు, దేహమునరు రలిరే ర్లేశములు స్వప్నతుల్యంరా అనిపిస్తాయి. సద్గురువు రూడా ఇదే స్థితిలో ఉంటాడు. సద్గురువు పట్ల శరణారతి రలవారిరి ఈ స్థితి ప్రయత్నం లేరుండా రలురుతుంది. దేహతాదాత్మ్యం లేనందువలన మరణ భీతి పోతుంది. మనరు పుట్టుర లేదు అనేది సద్గురు సన్నిధిలో మాత్రమే అనుభూతమవుతుంది.రనుమూసి తెరిచేలోరా జీవితరాలం అయిపోతుంది. అందుచేత అత్యంత

విలువైన మానవ జీవితమును వ్యర్థమైన వాటిరి వినియోరించరుండా, మన స్వరూప జ్ఞానమును సద్గురువు ద్వారా పొందుటరు సర్వశర్తులు ఒడ్డి ప్రయత్నించినపుడు స్వరూప జ్ఞానం తప్పర రలురుతుంది. మాములురా అల్పమైన విషయాలరు ప్రాధాన్యతనిచ్చి, అతి విలువైన అత్మ జ్ఞానాన్ని ఉపేక్షించటం సర్వసాధారణం. ఇది బారుపడే పద్ధతి రాదు. సద్గురు సన్నిధి దొరరటం పూర్వ జన్మ సుర్భతం. దాన్ని సద్వినియోరం చేసురోవటం జీవిత పరమార్థం .

సద్గురువు శర్తితో రూడిన ఒర ప్రచండ చైతన్యము. అదృష్టమున్న రొద్ది మంది దీనిని అనుభవ పూర్వరమురా రుర్తెరిరి దానితో సంబంధం పెట్టురుంటారు. అప్పుడు అన్నీ సవ్యంరానే ఉంటాయి. సద్గురువు సన్నిధిలో మనము రూడా శర్తితో రూడిన చైతన్యమని అనుభజ్ఞానం రలురుతుంది. రాని అది మనరు నిరంతరంరా నిలువదు. అందుచేత సద్గురువు సాన్నిధ్యం మనం చైతన్యము అనే జ్ఞానం స్థిరపడే వరరు అవస్యం . సద్గురువును ఒర వ్యర్తిరా పరిరణించి, ం వ్యర్తితో సంబంధం పెట్టురొంటే, ం వ్యర్తి స్వతంత్య్రమురా చేసే పనులు మనస్సురు రుచించర, మానసిరమురా సద్గురువురు మనము దూరమౌతాము. రొందఱు తాము అనురున్నట్లు రురువు జీవనం సారించాలని తలుస్తారు. మనము మలచడానిరి రురువు ంలోచనల పుట్ట రాదు రదా! చైతన్య స్వరూపుడైన రురువు సర్వస్వతంత్రుడు. ఏ క్షణానిరి ం క్షణం చైతన్య రేంద్రం నుండి ప్రతి స్పందిస్తాడు. (Action of pure consciousness) రురువును తనరనురుణంరా మలచాలనే ప్రయత్నం అవివేరం. ఇది ంధ్యాత్మిర అభివృద్ధిరి ంటంరం. దైనందిన జీవితంలో సద్గురువు అనేర రార్యములు చేయవలసి ఉంటుంది. అవి మనం అనురున్నట్లురా ఉండవు. రొన్ని మన పరిమిత చైతన్యమున్న మనసురు అందవు. అందని వాటిని మనరు అర్థం చేసురొనే వీలు లేదు రనుర, వాటిని ఎంచరుండా ఊరర ఉండటం ఉత్తమం. చిన్నతనంలో మెహర్ బాబా స్కూలురు వెళుతున్నప్పుడు ఒర అడుర్కునే సూఫీ మహిళ ంయన నుదురు పై ముద్దు పెట్టురుంది. అప్పటి నుండి ంయన ఇరవయ్యొర్క దినములు నిర్విరల్ప సమాధిలో ఒళ్ళు తెలీయరుండా ఉన్నారు. మెహర్ బాబా మరొర రురువు ఉపాసిని మహారాజ్ దర్శనానిరి వెళ్ళినప్పుడు ంయన మెహర్ బాబా మీదరి రాయి విసిరితే అది రనుబొమ్మల మధ్య తరిలి మెహర్ బాబారు సమాధి సిద్ధించింది. ఇటువంటివి మన మనస్సురు అందవు. అందుచేత భౌతిరంరా వారు చేసే చేష్టలను బట్టి వారిని ఎంచటం పొరపాటు. సద్గురువుతో సరైన సంబంధం పెట్టురోవడానిరి మన మనస్సు పరిణితి చెందాలి. అప్పుడే సద్గురువు ద్వారా మనరు వాసనా క్షయం రలిరి వాటి నుంచి విడుదల పొంది మోక్ష స్థితి రలరడానిరి వీలుపడుతుంది. ఇర్కడే మనము రురువుతో సహరరించాలి. చాలా సార్లు మనరు మోక్ష స్థితి తాత్కాలిరమురా రలిరినప్పుడు ఇదే అంతిమమని, చరమ దశ అనే భ్రాంతి రలురుతుంది.ఇది మోక్ష భ్రాంతి (illusion of permanent state of

ultimate freedom). మోక్ష స్థితిలో స్థిరపడటానిరి ఇంరా సాధన అవసరము. మాయ మోక్షమునరు అనేర అడ్డంరులు రలిరించి మన మనస్సు పరిణితి చెందేలా చేస్తుంది. ం ంటంరములను మనము ప్రేమతో స్వీరరించినప్పుడు ం ంటంరములను అధిరమించే శర్తి రలిరి, మనస్సు పరిణితి చెందుతుంది. మనస్సు రూపంలో ఉన్న మాయ మన అధీనంలో ఉన్నప్పుడు సమస్యలుండవు. సద్గురు సన్నిధిలో మన మనస్సు మన అధీనంలోరి వస్తుంది. సాధన ప్రథమ దశలో మనస్సు అధీనంలో మనముండి అనేర రష్టాల పాలవుతాము. ర్రమ ర్రమమురా సద్గురువు సన్నిధిలో మనస్సు మన అధీనంలోరి వస్తుంది. ంలోచనా ప్రవాహం తర్గుతుంది.రొన్ని సమయాలలో ంలోచనారహితస్థితి దానిరదే సిద్ధిస్తుంది. ఈ స్థితిలో సత్యం మనరు దానంతటదే అనుభూతమౌతుంది. సచ్చిదానందమే మన స్వరూపమని నిశ్చయ జ్ఞానం రలురుతుంది. సత్యాన్వేషణే జీవిత పరమావధిరా రలవారిరి సద్గురువనే దీపం ఉన్నప్పుడే మన ఇల్లు చర్కబెట్టురోవాలి, మన జీవితాన్ని సరైన మార్గాన్ని మనమే మలుచురోవాలి. చిల్లర విషయాలు వదిలివేయాలి. లోర విషయాలలో తలదూర్చరూడదు. ంహారం విషయంలో శ్రద్ధరా ఉండాలి. ఏ పని చేసినా సమాజ శ్రేయస్సు దృష్టిలో పెట్టురొని చేస్తే చిత్తశుద్ధి రలురుతుంది. చిత్తశుద్ధి రలవారిరి మాత్రమే సత్య దర్శనం అవుతుంది. అందుచేత సద్గురువును ంశ్రయించి సత్య దర్శనానిరి ప్రయత్నించండి. ఇదే మనలను అజ్ఞాన మనే చీరటి నుండి (మనమెవరో మనరి తెలియరపోవటం) ంత్మ జ్ఞానానిరి (మన స్వరూప మేమిటో మనరు తెలియటం) చేరుస్తుంది. ఇదే సరల మానవాళిరి జీవిత పరమావధి. దీన్ని అలక్ష్యం చేస్తే తిరిరి ఇటువంటి అవరాశము రలురరపోవచ్చు. సద్గురువు ద్వారా ంధ్యాత్మిర విరాసం పొందండి.   మనం పరిపూర్ణ మానవుడిరా రూపొందడమే సద్గురువురు మనమిచ్చే నిజమైన నివాళి. భౌతిర ప్రిర్రియలు, ర్రతువులు, అహంభావాన్ని పదిలంరా ఉంచురొని చేసే సాధనలు మనలను ఏమాత్రము రమ్యానిరి చేర్చలేవు. సద్గురువును షరతులు లేరుండా ప్రేమించరలిరినప్పుడు మోక్ష లక్ష్మి మనలను వరిస్తుంది. సద్గురు సన్నిధిలో స్వయంజ్యోతి రా ఉన్న నిజమైన నేను (Self-effulgent - “I”) మనరు స్ఫురించినప్పుడు ంత్మ విద్య అతి సులభం అని అనుభవమౌతుంది.

శ్రీ రమణార్పణమస్తు .